

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1507

гр. София, 02.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **2123** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.1 АПК, вр. чл. 80а, ал3 ЗДС.

Производството по делото е образувано по жалба на К. Г. К., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. Г. срещу Заповед № ЗС-79/03.02..2021 г. на министъра на отбраната, с която се изземва от жалбоподателя недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, находящ се в [населено място], кв. К. поляна, [улица] /бивш бл.2/, сграда 1, вх. Б, ет.1, ап. 4.

С жалбата срещу заповедта е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, като са изложени мотиви за то, че жилището е единствено на жалбоподателя и семейството му. Не притежава недвижими имоти, в които да може да се настани. Освен това, жалбоподателят, заедно със семейството му обитават жилището от 27 години, като това е неговия семеен дом, там е създал семейство и отгледал децата си. Излагат се съображения и за наличие на здравословни проблеми у жалбоподателя, които са довели до 40% трайно намалена работоспособност. Съпругата му пък е претърпяла операция във връзка с изгаряне в областта на шията, лицето и двете гърди. Жалбоподателят и семейството не разполагат със средства за закупуването на друг имот, поради което напускането на процесното жилище ще нанесе непоправими психически и физически травми. Също така, през годините, през които е ползвал жилището редовно е заплащал наемната такса, както и консумативните разходи за имота. Поддържа имота в добро състояние. Същевременно, със спирането няма да се осуети, нито пък затрудни реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена. Ответникът, с изпращане на административната преписка в съда е взел становище по искането за спиране. Посочва, че жалбоподателят е настанен в имота, частна държавна собственост, когато е бил военослужещ. През 1999 г. по свое желание е напуснал системата на МО и е бил наясно още тогава, че ще трябва да напусне имота, тъй като е загубил качеството, на основание на което държи имота. Също така

посочва, че не за първи път се издава заповед по реда на чл. 80а ЗДС. Поради изложеното счита, че жалбоподателят знаейки посочените факти, е злоупотребявал с правото си да държи имота, поради което следва да го освободи в най-кратни срокове.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

С договор за отдаване под наем на държавен жилище имот, собственост на МО от 01.10.1993 г., жалбоподателят К. Г. К., в качеството му военослужещ, е настанен в S част от недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, находящ се в [населено място], кв. К. поляна, [улица] /бивш бл.2/, сграда 1, вх. Б, ет.1, ап. 4.

В последствие с договор за отдаване под наем на недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, К. Г. К. е настанен в целия имот, находящ се в [населено място], кв. К. поляна, [улица] /бивш бл.2/, сграда 1, вх. Б, ет.1, ап. 4.

Видно от представената от АВ справка, за лицето К. Г. К., е отбелязано, че през 2009 г. е закупил ПИ в [населено място], общ. С. баня.

Представени са медицински документи за К. Г. К., от които се установява, че жалбоподателят страда от редица заболявания, в това число кардиологично, дископатия, подагра и др., в следствие на които му е определен 40% ТНР с решение на ТЕЛК от 25.07.2017 г. Представени са медицински документи и за С. Г. К., установяващи претърпяно от нея хирургично лечение във връзка с изгаряне по тялото, през 2017 г.

Със Заповед № ЗС-79/03.02..2021 г. на министъра на отбраната, на основание чл. 80а ЗДС, се изземва от жалбоподателя К. Г. К. недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, находящ се в [населено място], кв. К. поляна, [улица] /бивш бл.2/, сграда 1, вх. Б, ет.1, ап. 4. Основанието за това е, че през 1999 г. е прекратен договора за кадрова военна служба на К. Г. К. и същия е освободен от военна служба и е зачислен в запаса. Договорът, сключен през 2003 г. е временен за периода на действие на § 165 от ПЗР на ЗОВС на РБ. Жалбоподателят е уведомен с писмено предизвестие за прекратяване на наемния договор на 28.05.2019 г. Поради това, имотът се дължи на отпаднало основание, поради което следва да бъде освободен.

Със заповедта е определен срок за доброволно освобождаване на жилището до 16.03.2021 г.

Заповедта е връчена на жалбоподателя по реда на чл. 18а, ал.9 АПК, на 24.02.2021 г.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в жалбата срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване на жилището. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК, предвид датата на връчване на заповедта и датата на подаване на жалбата.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Заповедта на министъра на отбраната е издадена на основание чл. 80а ЗДС. Съгласно чл. 80а, ал.1 ЗДС, имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление

на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или ЮЛ, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на

заповед на министъра на отбраната. А съгласно ал. 3 от същата разпоредба, заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождение на имота по реда на АПК. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 80а, ал.3 ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба.

В тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед изземва недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, в който е настанен между жалбоподателя, поради отпаднало основание за неговото ползване, а имено прекратен е договора за кадрова военна служба още 1999 г., както и е връчено предизвестие за освобождаване. Жалбоподателят мотивира искането за спиране с това, че нямат друго жилище, в което да се настани, не може да си позволи да закупи друго такова, тъй като не разполага със средства за това, както и със сериозни здравословни проблеми които има, както той така и съпругата му, в следствие на които той е с 40% ТНР. Спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване

на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. В този смисъл съдът приема, че искането за спиране е мотивирано по начин, по който съда може да направи извод, че от предварителното изпълнение на заповедта, за жалбоподателят ще настъпят значителни и вероятно трудно поправими вреди, касаещи психическото и физическото здраве на жалбоподателя. При всяко едно положение, отстраняването на едно семейство от жилището, в което е настанено, при липса на възможност за настаняване на друго място, предполага настъпването на значителна и трудно поправима вреда.

Също така, през годините, през които е ползвал жилището редовно е заплащал наемната такса, както и консумативните разходи за имота, което означава, че добросъвестно е ползвал имота. Същевременно, със спирането няма да се осуети, нито пък затрудни реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а от закъснението на изпълнението няма да се причинят вреди на държавата, които да са трудно поправими.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която се изземва недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, от жалбоподателя, тъй като от предварителното изпълнение на заповедта, има вероятност за жалбоподателя да настъпят значителни и трудно поправими вреди. Жалбоподателят, макар и все още в трудоспособна възраст е с редица заболявания и 40% ТНР, и отстраняването му от жилището през зимния период, на тази възраст, и в условията на пандемия от заразна болест, би застрашило живота и здравето му и би го поставило в сериозен риск от оставане на улицата. Липсата на имот, в който да се настани, се установява от приложените към молбата удостоверения от АВ.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал. 3 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на чл. 80а, ал.3 ЗДС предварително изпълнение на Заповед № ЗС-79/03.02.2021 г. на министъра на отбраната, с която се изземва от жалбоподателя К. Г. К. недвижим имот частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на МО, находящ се в [населено място], кв. К. поляна, [улица] /бивш бл.2/, сграда 1, вх. Б, ет.1, ап. 4.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След съобщаване на страните за определението, делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия.

СЪДИЯ: